

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2482/2539

นาง ทองหยิบ พิมนิสัย โจทก์ นาย มานิตย์ รัตนปัญญา จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 5, ป.พ.พ. มาตรา 6, ป.พ.พ. มาตรา 150, ป.พ.พ. มาตรา 113, เดิม มาตรา 172, ป.ที่ดิน มาตรา 31, ป.พ.พ. มาตรา 172

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์ตกลงยอมยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยโดยจำเลยชำระหนี้ให้แก่บุคคลภายนอกแทนโจทก์ มีผลเท่ากับโจทก์โอนที่ดินพิพาทให้แก่ผู้อื่นตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 31 แล้วข้อตกลงดังกล่าวจึงเป็นนิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมายย่อมตกเป็นโมฆะไม่มีผลบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 113 (มาตรา 150 ที่แก้ไขใหม่) และเมื่อสัญญาระหว่างโจทก์จำเลยตกเป็นโมฆะโจทก์ซึ่งเป็น ผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิยกเอาความเสียเปล่าแห่งโมฆะกรรมขึ้นกล่าวอ้างได้ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 172 วรรคแรกที่แก้ไขใหม่การที่โจทก์มาฟ้องคดีจึง ไม่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

คำพิพากษา

โจทก์ ฟ้อง ขอให้ บังคับ จำเลย ไป ยื่น คำร้องขอ เพิกถอน คำสั่งห้ามโอน (อายัด) ที่ดิน น.ส. 3 ทะเบียน เล่ม 23 (17) หน้า 5 (40) และ คืน หนังสือ น.ส. 3 แก่ โจทก์ หาก ไม่ปฏิบัติ ตาม ให้ ถือเอา คำพิพากษาแทน การแสดง เจตนา ของ จำเลย กับ ให้ ใช้ ค่าเสียหาย เป็น เงิน 150,000 บาทพร้อม ดอกเบี้ย นับแต่ วันฟ้อง เป็นต้น ไป จนกว่า จะ ชำระ เสร็จ จำเลย ให้การ และ ฟ้องแย้ง ว่า ที่ดินพิพาท โจทก์ กับ นาย สวง สามี โจทก์ ยกให้ แก่ จำเลย แล้ว โดย จำเลย จะ ต้อง ชำระหนี้ แก่ ผู้อื่น ที่โจทก์ และ นาย สวง กุ้ย้ม มา ลงทุน และ โจทก์ มอบ หนังสือ น.ส. 3 ของ ที่ดินพิพาท และ ทำ หนังสือมอบอำนาจ ให้ แก่ จำเลย เหตุ ที่ ไม่ไปจดทะเบียน โอน ที่ดิน ทันที เนื่องจาก ที่ดินพิพาท มี ข้อกำหนด ห้ามโอนภายใน 10 ปี โจทก์ ไม่เสีย หาย ตาม ฟ้อง ขอให้ ยกฟ้อง และ บังคับโจทก์ โอน ที่ดินพิพาท แก่ จำเลย โจทก์ ให้การ แก่ฟ้อง แย้ง ว่า โจทก์ไม่เคย ตกลง ยก ที่ดินพิพาท แก่จำเลย โดย ให้ จำเลย ชำระหนี้ แก่ บุคคลภายนอก ขอให้ ยกฟ้อง แย้ง ศาลชั้นต้น พิจารณา แล้ว พิพากษา ให้ จำเลย ไป ยื่น คำร้องขอเพิกถอน คำสั่ง ห้ามโอน (อายัด) ที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์(น.ส. 3) ทะเบียน เล่ม 23 (17) หน้า 5 (40) สารบบ เล่ม (72) หน้า 24 (199) ต่อ เจ้าหน้าที่ บริหาร งาน ที่ดิน กิ่งอำเภอ ด่านมะขามเตี้ย หาก จำเลย ไม่ปฏิบัติ ตาม ให้ ถือเอา คำพิพากษา แทน การแสดง เจตนา ของ จำเลย และ ให้ จำเลย คืน หนังสือรับรองการทำประโยชน์(น.ส. 3) ฉบับ ดังกล่าว แก่ โจทก์ คำขอ อื่น นอกจาก นี้ และ ฟ้องแย้ง ของจำเลย ให้ยก จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืน จำเลย ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัย ข้อกฎหมาย ว่า การ ที่ โจทก์ ตกลง ยอม ยก ที่ดินพิพาท ให้ แก่ จำเลย โดย จำเลย ชำระหนี้ ให้ แก่ บุคคลภายนอก แทน โจทก์มีผล เท่ากับ โจทก์ โอน ที่ดินพิพาท ให้ แก่ ผู้อื่น ตาม ความหมาย แห่ง ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 31 แล้ว ข้อตกลง ดังกล่าว จึง เป็นนิติกรรม ที่ มี วัตถุประสงค์ เป็น การ ต้องห้าม ขัดแย้ง โดย กฎหมายย่อม ตกเป็น โมฆะ ไม่มี ผลบังคับ ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 113 (มาตรา 150 ที่ แก้ไข ใหม่) และ เมื่อ สัญญา

ระหว่าง โจทก์จำเลย ตกเป็น โฆษะ โจทก์ ซึ่ง เป็น ผู้มีส่วนได้เสีย ย่อม มีสิทธิ ยก เอาความ เสีย
เปล่า แห่ง โฆษะ กรรม ขึ้น กล่าวอ้าง ได้ ตาม ประมวล กฎหมาย แพ่งและ พาณิชย ์ มาตรา 172
วรรคแรก ที่ แก้ไข ใหม่ การ ที่ โจทก์ มา ฟ้องคดีนี้ จึง ไม่เป็น การ ใช้ สิทธิ โดย ไม่สุจริต
พิพากษายืน

องค์คณะ

สถิตย์ ไพเราะ · พรชัย สมรรถเวช · สมคิด ไตรโสรัส

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2482/2539>